

res, så vi kan være sikre på, at de ikke ser igennem fingre med unøjagtigheder.

Der er et menneskeligt aspekt, når manden kommer i klemme, selv om vi selvfølgelig må understrege, at han kun var døv, han var ikke også blind, så han har trods alt kunnet læse. Men der opstår selvfølgelig menneskelige problemer, og det må vi forholde os til næsteften, når vi er kommet igennem de rent principielle sager.

Fru Kirsten Jacobsen har en evne til at tage sager frem, som virker umiddelbart urimelige, og jeg så godt den dér med en sukkersygeefterløner, som ikke længere kunne få det tilskud til vegetarkost, han havde fået, mens han ifølge eget udsagn tjente betydelig flere penge som selvstændig erhvervsdrivende. Jeg må nu indrømme, at jeg har lyst til at vende den sag på hovedet: Hvorfor skulle vedkommende have tilskud til særlig kost, mens han havde en betydelig indtægt som selvstændig erhvervsdrivende? Hvis det er filosofien i Fremskridtspartiet, synes jeg, Fremskridtspartiet er kommet noget langt væk fra udgangspunktet, som havde noget med 0-skat at gøre, og det lader sig ikke gøre under det system.

Tilbage til lovforslaget: De tekniske ting om en afkortning af den dér overførselsperiode for overarbejdstimer eller overskydende timer fra 9 måneder til 5 uger synes jeg vi skal kigge på. Jeg tror nok, at 9 måneder er for lang tid, men 5 uger er måske urimelig kort tid. Det synes jeg vi skal dyrke en lille smule.

Jeg kan ikke gennemskue, hvor fornuftigt det dér med de 37 timer pr. uge er, men vi er positive over for lovforslaget som helhed og vil arbejde på det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg må sige til hr. Ole M. Nielsen, at sagen om invaliditetsydelse hænger sådan sammen, at man sagtens kan debattere, om den hjælp skal være indkomstafhængig eller ikke. Det har Folketinget bestemt, at den ikke er, men den bliver det lige pludselig, når man skal på efterløn. Det er det, som er vanvittigt, og det bliver endnu mere vanvittigt, når man bestemmer sig for her i Folketinget, at invaliditetsydelse ikke gør noget, når man er døv, mens invaliditetsydelse gør noget, når man er blind.

Det er, ligesom der ikke er mening eller mål med de regler, der blive vedtaget, og det er egentlig det, som jeg ønsker at vi får sat en

stopper for med dette lovforslag, så vi får nogle regler, som hænger sammen, som folk kan forstå, og som er rimelige. Om man så skal gøre det på den ene eller på den anden måde, kan man diskutere politisk, men man skal i hvert fald ikke have regler, som bare blæser i vinden, og som ingen kan forstå.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil starte med at erklære mig fuldstændig enig med dem, der har tilkendegivet, at det er et komplekst område, og jeg ser frem til, at en lang række af de mere tekniske spørgsmål, der er rejst, bliver yderligere belyst i forbindelse med Arbejdsmarkedsudvalgets arbejde.

Der er efterlyst definitioner på, hvad der skal til, for at man opfattes som selvstændig erhvervsdrivende og lignende, og jeg vil da gerne medvirke til, at vi ser på, om der er ting, der kan præciseres, for det må jo være et hovedhensyn for dette Ting, at det, der bliver produceret – de vedtagne love og bekendtgørelser – er anvendeligt og umiddelbart administrerbart og forståeligt.

Når jeg nu indledningsvis har sagt, at det er overordentlig kompliceret, støder det lidt an mod, at jeg egentlig meget gerne ser en hurtig behandling. Jeg håber, at man i Arbejdsmarkedsudvalget vil tage positivt imod en opfordring til, at vi søger en hurtig løsning på de spørgsmål, der er rejst, også fordi der i lovgivningen er et forslag om, at man, hvis man har været i klemme i systemet, har mulighed for inden årets udgang at søge om at komme ind i systemet igen. Jo hurtigere vi får tingene frem til endelig beslutning, jo bedre er mulighederne for, at vi kan gøre noget i de situationer, hvor nogle er kommet i klemme.

Jeg vil til hr. Knud Erik Kirkegaard og andre sige vedrørende de 37 timer, at det er en utilsigtet virkning, hvis lovforslaget efterlader det indtryk, at vi fremover påregner at fastsætte den ugentlige arbejdstid gennem denne form for lovgivning. Det er ikke hensigten, og det har ikke været hensigten.

Når hr. Knud Erik Kirkegaard siger, at han er stærk modstander af, at man gennemfører arbejdstidsnedsættelse ved lov, og at han forudsætter, at det er jeg også modstander af, kan jeg svare, at jeg naturligvis foretrækker, at arbejdstidsnedsættelser gennemføres gennem kollektive overenskomstforhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter, om end jeg dog har været vidne til, at Folketinget ved en tidligere